

## Un enfilall de derivats

**D**els noms derivats de verbs, les sèries més nodrides són les dels que s'han format amb els sufixos *ment* —començament— i *ció* —aprovació—. També són força nombrosos els formats amb els sufixos *atge* —prometatge—, *ança* i *ença* —esperança, creixença—, així com els que resulten de la substantivació de determinades formes verbals i els anomenats *postverbals*, formats amb el radical del verb, a cops amb una vocal de suport, però sense la intervenció de cap sufix: *embolic*, *esclat*, *dubte*, *esguerro*, *sembla*, etc.

Però existeixen encara més noms derivats de verbs, formats amb altres sufixos que no han resultat tan productius. Una sèrie important, que comprèn unes quantes dotzenes de noms, és la que constitueixen els formats amb el sufix *all*. I, si creiem adequat de posar-ne en relleu l'existència, és perquè ens sembla observar que, en general, no se'n treu sovint tot el partit que caldria, i de mica en mica es van menystenint i arraconant, amb què el llenguatge perd capacitat expressiva i caràcter genuí, si no és que perd fins i tot correcció, amb el recurs d'un barbarisme que els substitueix.

Així, n'hem seleccionat una quinzena formada pels que ens han semblat d'aplicació més usual, i amb alguns dels quals és possible d'eliminar certs barbarismes, que potser a algú semblaran insòlits, però que en realitat són habituals en molta gent: *amagatall*, *abrigall*, *embolcall* (no «envoltor»), *encenall* (pl. *encenalls*: no «virutes»), *enfilall* (de perles, de mentides: no una «sarta»), *escampall* (un *escampall* d'ossos), *espantall*, *estimball* (no «despenyadero»), *fermall* (en lloc de «brotxe»), *fregall*, *fumall* (no «tisson»), *lligall* (en lloc de «legajo»), *respirall* (no «respiradero»), *topall* (d'un tren; no «tope») i *trencall*. Ja sabem que el lèxic no s'assimila amb una simple llista, però pot contribuir a revigoritza-ne alguns elements mig decandits per l'oblit.

ALBERT JANE